

get i Besiddelse ogsaa af Kvinderne. Landet er erobret, men naar Kvinderne ikke mere hæmmes og Kræfterne ikke mere spredes til at overvinde denne mere ydre Modstand om Arbejdspladserne, da begynder det vigtigste Arbejde, nemlig en mere indtrængende Undersøgelse af, hvorledes dette Land nu er dyrket af Mændene. Da er det Tid at prøve til Gavn og spørge om den Maade, hvorpaa Mændene har udviklet Lægevidenskaben er den bedste eller blot eneste mulige, da skal Kvinderne for Alvor gøre deres særlige Indsats i Arbejdet. — Thi hvis blot Kvinderne indordner sig i Mændenes Rækker og slavisk gaar ad disses en Gang afstukne Vej uden med vaagen Sans at undersøge, om de Veje nu ogsaa sikkert fører til det egentlige Maal, da betyder Kvindernes Fremmarsch om end *meget* set ene og alene fra et Kvindestandpunkt, dog uden Tvivl *mindre* fra et almindeligt socialt. Men det vil sikkert vise sig, at Kvinderne har noget særligt at give, saaledes at deres Deltagelse i det sociale Liv kommer til at betegne en ny Tid, naar de først har Kampen med Mændene til Side og fuldt ud kan være med i Arbejdet for de forskellige Opgaver. Men dette hører Fremtiden til, og kun den, der lever, vil faa det at se.

**Brev fra vor internationale
Præsident,
Carrie Chapman Catt.
Syd-Afrika.**

(Sluttet.)

Vi tog til Syd-Afrika i det Haab at kunne bringe lidt Hjælp til den nye Valgretsbevægelse, som maa kæmpe for at vinde Fodfæste midt under de forvirrede Forhold, som fulgte efter Krigen. Hvor meget vi har hjulpet, vil vi aldrig faa at vide. Det er en Trøst at vide, at der blev dannet en Forening for hele Unionen, og at vi har kunnet hjælpe Kvinderne med at danne den. Men nu, da Opholdet dør ligger bagved os, og vi nærmer os Ægypten, hvor vi næste Gang skal standse, er vi tilbøjelige til at tro, at vi har modtaget meget mere, end vi gav.

For mit personlige Vedkommende maa jeg tilstaa, at jeg aldrig før i mit Liv har lært saa meget i 4 Maaneder. Vi erkender, at vort Syn er blevet videre og friere ved at komme i Berøring med de sydafrikanske Problemer. Dets tragiske Historie har uddybet vor Ærefrygt for Mændenes uforfærdede Tapperhed og for Kvindernes ligesaa kække Heltemod. Vor Tillid til vor Sags uundgaaelige Sejr i alle Lande er bleven stærkere, og vor Tro paa Menneskehedens hurtige Fremtrængen henimod et mystisk Hinsides er bleven fornyet; et Hinsides, hvis Natur vi ikke nu kan forudsige, men som sikkert omfatter større Frihed for alle Folkeslag, større Overensstemmelse og Forstaaelse og større Overbærenhed med hverandre.

Vi forlader Syd-Afrika, visse paa, at i dette Land, der er saa uligt alle andre, vil Folket, gennem Udviklingens hemmelighedsfulde Processer, opnaa en stor Bestemmelse, og at værdifulde Bidrag til Verdens Civilisation vil komme i sin Tid. Vi efterlader kære Venner der, med hvem vi har vekslet Haandtryk i sympatisk Forstaaelse, og vi forlader et Land fuldt af et særligt Trylleri.

Syd for Ækvator er der vendt op og ned paa Aarstiderne, og vi kom til Kapstaden sidst paa Vinteren, d. 8. August, hvor Varmedunke, Flonelsnatkjoler og Natsokker var nødvendige Artikler om Natten, og varme Klæder og tykke Plaider om Dagen. Modeforretningerne udfoldede nye Foraars-toiletter, men om det var de Moder, vi efterlod i London, eller dem vi skal se der næste Aar, var jeg ikke erfaren nok til at opdage. Inden en Maanedes Forløb var vi midt i Foraarets herlige Udfoldelse af Oranger, Citroner, Kirsebær, Pærer og Mandelblomster. Saa kom Sommeren, for i Virkeligheden er der hverken Foraar eller Efteraar. Vinteren, Regntiden, bliver paa én Dag til Sommer. Vi har undgaaet Midsommerens Hede, som kommer i Februar, men Varmedunkene blev ombyttede med Vifter og Parasoller nogle Uger efter. Landet er forskelligt fra alle andre Lande baade ved sit Ud-